

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ

Анотація. У статті подано рекомендації щодо застосування інтерактивних технологій у навчанні.

Доведено, що інноваційні процеси визначають динаміку прогресивного розвитку освіти і виховання.

Ключові слова: інтерактивні технології, інноваційний процес, інтерактивні вправи, освітні інновації.

Домінуючими в організації навчально-виховного процесу мають бути переорієнтація стратегії освіти (навчання та виховання) на здібності, інтереси студентів, подолання відчуження між викладачем та студентом, звернення до надбань світової культури, насичення навчальних процесів ідеями людяності, толерантності. Розвиваюче навчання повинно забезпечуватись оновленим змістом освіти, цілеспрямованим формуванням способів діяльності, умінь і навичок.

Як правило, сучасна система навчання чекає від викладача охоплення великого обсягу інформації й орієнтована на «знання» і «розуміння». Це підштовхує педагога на використання в основному пасивного навчання. У середньовіччі використання пасивних методів було виправдано. Учитель мав можливість передати весь обсяг відомої на той час інформації з будь-якого предмета своєму учню. У сучасному світі ситуація кардинально змінилася [1, 2, 4]. Неможливо одній людині знати все навіть у якійсь вузькій галузі знання. До того ж, як відомо, численні факти добре запам'ятовують комп'ютери. Студенти ж повинні мати інші навички: думати, розуміти суть речей, осмислювати ідеї й концепції і вже на основі цього вміти шукати

потрібну інформацію, трактувати її і застосовувати в конкретних умовах. Цьому саме і сприяють інтерактивні технології [3]. Проте, як ми бачимо, при їхньому застосуванні, педагог стикається з певними труднощами.

Для того, щоб подолати труднощі у застосуванні окремих інтерактивних технологій і перетворити їхні слабкі сторони в сильні, треба пам'ятати:

- Інтерактивна взаємодія потребує певної зміни всього життя колективу, а також значної кількості часу для підготування як студента, так і педагога. Починайте з поступового включення елементів цієї моделі, якщо ви або студенти з ними незнайомі. Як педагогу, так і студентам треба звикнути до них. Можна навіть створити план поступового впровадження інтерактивного навчання. Краще старанно підготувати кілька інтерактивних занять у навчальному році, ніж часто проводити наспіх підготовлені «ігри».

- Можна провести зі студентами особливе «організаційне заняття» і створити разом із ними «правила роботи в класі». Налаштуйте студентів на старанну підготовку до інтерактивних занять. Використовуйте спочатку прості інтерактивні технології – робота в парах, малих групах, мозковий штурм тощо. Коли у вас і в студентів з'явиться досвід подібної роботи, такі заняття будуть проходити набагато легше, а підготовка не потребуватиме багато часу.

- Використання інтерактивного навчання не самоціль. Це лише засіб для досягнення тієї атмосфери в класі, яка найкраще сприяє співробітництву, порозумінню і доброзичливості, надає можливості дійсно реалізувати особистісно-орієнтоване навчання.

- Якщо застосування вами інтерактивної моделі у конкретній групі веде до протилежних результатів, треба переглянути вашу стратегію й обережно підходити до її використання.

- Для ефективного застосування інтерактивного навчання, зокрема, для того щоб охопити весь необхідний матеріал і глибоко його вивчити (а не

перетворити технології в безглузді «ігри заради самих ігор»), педагог повинен старанно планувати свою роботу, щоб:

- дати завдання студентам для попереднього підготування: прочитати, продумати, виконати самостійні підготовчі завдання;
- відібрати для заняття такі інтерактивні вправи, які дали б студентам «ключ» до освоєння теми;
- під час самих інтерактивних вправ дати студентам час подумати над завданням, щоб вони сприйняли його серйозно, а не механічно або «граючись» виконали його;
- на одному занятті можна використовувати одну (максимум – дві) інтерактивні вправи, а не їх калейдоскоп;
- дуже важливим є проведення спокійного глибокого обговорення за підсумками інтерактивної вправи, зокрема акцентуючи увагу і на іншому матеріалі теми, прямо не порушеному в інтерактивній вправі;
- проводити швидкі опитування, самостійні домашні роботи з різноманітних матеріалів теми, що не були пов'язані з інтерактивними завданнями.

Отже, інноваційні процеси визначають динаміку прогресивного розвитку освіти і виховання.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Буркова Л. Гіпотетична побудова моделі адаптивної експертної системи освітніх інновацій. Рідна школа. – 2002 – №9. С. 10–12.
2. Побірченко Н. Інноваційні підходи до підготовки майбутніх вчителів. Рідна школа. – 2003. – №3. С. 5–7.
3. Пометун О., Пироженко Л. Інтерактивні технології навчання: теорія, практика, досвід. – К., 2002. – 135с.
4. Суровцева Р. Ф. Проблема інноваційної діяльності в педагогічній теорії та практиці. Наука і освіта. – 2001. – № 6. – С. 116–120.